

ROZSIEWANIE (6) *sb n*

Zawsze: rozś-.

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); a jasne.

sg N rozsiewani(e) (1). ◇ G rozsiewaniã (1). ◇ A rozsiewani(e) (2). ◇ L rozsiewaniu (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. rozsiać.

1. [Rozsypywanie, rozrzucanie (o nasionach); disseminatio Cn:

Wyrażenie: »rzadkie rozsiewanie«: G Orczycę sieią tak ná zimę iáko też y po zimie/ ktora potrzebuie tłuŝtey ziemie/ y rzadkiego rozśiewánia/ áby tym lepiej się kocháá *Cresc 1571 241.*]

2. Rozgłaszanie, rozpowszechnianie; szerzenie [czego] (6) : [św. Marek] do Egiptu posłány od Piotrá S. ná rozśiewanie Ewánieliey pobieżał. *SkarŻyw 362; [grzechy przeciwko piąttemu przykazaniu] Roŝterkow rozśiewanie. Rádość vmyślna y zawiśna LatHar 116; SkarKaz 241b.*

rozsiewanie po czym (3): Acz tego dzieie Apoftolŝkie v S. Lukafzá niemowię nigdzieŝ áby go nie záłtáł [św. Paweł św. Piotra w Rzymie]: wźákże by go dobrze ná ten čás nie záłtał/ iáko ná rozśiewaniu fłowá Bożego po innych kroleŝtwách zábáwionego/ [...] *SkarJedn 96. Cf Wyrażenie.*

Wyrażenie: »rozsiewanie po świecie« (2): miał go [św. Piotr Marka] zá towarzyŝzá/ iáko fię rzekło/ chodzenia fwego y rozśiewania Ewánieliey po świecie. *SkarŻyw 362; LatHar 428.*

Synonim: 2. rozgłaszanie.

Cf **ROZSIEWAĆ**